

– Det er forventninger og krysspress hele veien

Bent Høie tror det er en fordel som helseminister at han hverken blir veldig sint eller veldig glad. Torsdag 26. mai møter han helt rolig opp på Legeforeningens landsstyremøte.

KLAR TIL KAMP: Høyres Bent Høie møter Torgeir Micaelsen (A) og Kjersti Toppe (Sp) til debatt om politiske og ideologiske skillelinjer i helsepolitikken på landsstyremøtet. Foto: Thomas Barstad Eckhoff

– Under fjorårets helsedebatt fikk du nærmere 60 spørsmål fra kampklare leger. Gruer du deg?

– He-he. Nei, jeg gruer meg ikke. Jeg har vært på Legeforeningens landsstyremøter før jeg ble minister også. Det er alltid mange som sier veldig klart fra hva de mener, stiller spørsmål og gir gode råd. For meg er disse møtene en god temperaturmåler for hvilke saker som engasjerer legene.

– Hvilke spørsmål frykter du?

– Jeg frykter ingen spørsmål, men jeg er spent på hva som kommer til å bli gjennomgangstemaet i år. Jeg forventer at mange av spørsmålene vil handle om gjennomføring av stortingsmeldingene. Og så tror jeg det vil komme en del spørsmål om pasientsikkerhet og ytringsfrihet, og om ledelse i sykehus.

– Du har kalt 2016 for gjennomføringens år. Men det er nokså stille om dagen?

– Jeg kan ikke akkurat si at jeg opplever at det er så stille. Mye av arbeidet foregår nå ute i tjenesten, der vi følger opp vedtakene. Da blir det mindre politisk oppmerksomhet

rundt det, men det betyr ikke at vi ikke jobber med det i helsedepartementet.

– Du la i fjor frem primærhelsemeldingen, med en rekke forslag for å heve kommunehelsetjenesten. Men det har ikke skjedd så mye?

– Jeg er veldig glad for at dere er utålmodige. Jeg vil minne om at primærhelsemel-

«Helsepolitikken er der man kan utgjøre den største forskjellen for mennesker»

dingene ble kalt for en «drittpakke» under fjorårets landsstyremøte, så dette ser jeg på som et positivt skifte. Primærhelsemeldin-

gen tar tid å iverksette. Sammen med blant andre Legeforeningen følger jeg nå opp målsetningene med konkret innhold. Grunnen til at fastlegeordningen er vellykket er at man tok seg tid i oppstartsfasen og prøvde ut flere løsninger.

– Helseministerposten er blitt omtalt som Norges mest upopulære jobb?

– Det er noen som mener det. Det er forventninger og krysspress hele veien, men samtidig er helsepolitikken der man kan utgjøre den største forskjellen for mennesker. Jeg står i dette som en som ønsker å ta ansvaret på et politisk nivå. De som jobber i helse-tjenesten står ansikt til ansikt med pasientene, og det er enda tøffere enn å ha min posisjon.

– Hvordan vil du beskrive legene som gruppe?

– Leger har et voldsomt ønske om å gjøre en best mulig jobb for sine pasienter. Mange politikere kritiserer profesjonsidentiteten vi finner hos leger og andre grupper i helsetjenesten. Jeg er ikke enig, dette er en fantastisk

kraft i helsetjenesten vår. Noen ganger kan engasjementet bli så stort at legene ikke nødvendigvis tar hensyn til helheten. Da må andre ta rollen å se at det også finnes andre hensyn. Det er en stor fordel at de ulike synene kommer frem, og jeg ønsker å se flere leger og annet helsepersonell som deltar i den helsepolitiske debatten. Noen ganger kan man få inntrykk av at alle leger mener det samme. Men slik er det jo ikke, og det er viktig at dette mangfoldet kommer til overflaten.

– Sykehusplanen ble nylig vedtatt. Aps Torgeir Micaelsen har uttalt at du har «fossrodd» fra egne standpunkter om akuttkirurgi?

– Altså, jeg er ikke enig i den fremstillingen. Det som er realiteten er at det jeg opprinnelig la frem i all hovedsak ble vedtatt av Stortinget. Det ble gjort noen justeringer, blant annet ble man enda tydeligere enn vi opprinnelig var på de mindre sykehusenes betydning. Min idé var å forankre utviklingene av sykehusene i Stortinget, og da må jeg også være åpen for at Stortinget skulle komme med sine innspill.

– Micaelsen tar feil?

– Micaelsen har sagt seg enig i min politikk ved alle korsveier, fra sykehustalen i begynnelsen av 2015, og ved alle anledninger etter dette. Samtidig forsøker han å tegne opp et bilde av at jeg har endret standpunkter underveis. Hvis jeg har fossrodd, så har han i så fall sittet i den samme båten og rodd sammen med meg.

– Dette kan dere diskutere videre på landsstyremøte?

– He-he, det kommer vi nok helt sikkert til å gjøre.

– Er det egentlig noe som stjeler nattesønnen din?

– Nei, jeg har ikke problemer med å sove om natten. Jeg er en rolig person uten de store humørsvingningene – hverken opp eller ned. Det tror jeg kommer til nytte i den jobben jeg har.

– Hva er den mest utfordrende situasjonen du har stått i som helseminister?

– Det jeg synes er vanskeligst er diskusjonen rundt nye behandlingsmetoder. Dette krever tøffe prioriteringer og tydelighet overfor industrien som dikterer priser som går langt utover det som er effekten av medisinene. Det er krevende å forsvare beslutninger som betyr at pasienter ikke får den behandlin-

GRUER SEG IKKE: Høie har deltatt på Legeforeningens landsstyremøte flere ganger før. Her med tidligere president Hege Gjessing under fjorårets møte i Trondheim. Foto: Thomas Barstad Eckhoff

gene som de burde ha fått. Men jeg vet også at de som jobber helsetjenesten står i disse situasjonene hver dag, og at de forventer at politikerne står frem og forsvare ordningene.

– Hva er du mest stolt av å ha fått til?

– Å lykkes med pakkeforløpene for kreft og oppleve at dette utgjør en forskjell for ansatte og pasienter i helsetjenesten. Den andre saken er opptrappingen av tilbud på rusfeltet. I tillegg synes jeg det er veldig hyggelig at «pasientens helsetjeneste» nå brukes overalt og fylles mer og mer med innhold – i tråd med det jeg står for.

– Stortinget ble enige om stedlig ledelse som hovedregel ved norske sykehus. Samme dag vedtar Helse Møre og Romsdal felles ledelse for sine sykehus. Kun fagre ord?

– Når det gjelder den konkrete saken i Møre og Romsdal, så er det ikke slik Senterpartiet og Kjersti Toppe hevder. Stortinget vedtok stedlig ledelse som hovedregel, men åpner for flere modeller. Modellen som diskuteres i Møre og Romsdal kan minne om den på Ringerike – en løsning mange trekker frem som god.

– Hva mener du selv om stedlig ledelse?

– Jeg tror det er veldig klokt med stedlig ledelse, og en nærhet mellom de som jobber i tjenesten og deres ledere. Denne løsningen blir forsterket i det Stortinget nå har vedtatt, og kommer til å bli fulgt opp.

– Blir du noen gang lei av kritikk?

– Det er noe jeg er forberedt på i den jobben jeg har. Men det jeg blir lei av, er når kritikerne tegner seg et feilaktig bilde av hva jeg mener, og dermed kritiserer meg med feil utgangspunkt.

– På landsstyremøtet sitter 145 leger klare for å kritisere deg litt til. Hvordan lader du opp?

– Jeg kommer til å forberede meg ved å lese og friske opp hukommelsen på saker jeg vet kommer opp. Og så ser jeg frem til å møte Legeforeningen på ny.

Christine Rian Johannessen

christine.rian.johannessen@legeforeningen.no
Samfunnspolitisk avdeling